

BOOMI INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL

E - ISSN: 3139 -1893

An international open access, peer- reviewed, refereed journal

சூல் புதினத்தில் புலப்படும் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் நாட்டுப்புறச் சடங்குகளும் Cultural Values and Folk Rituals Reflected in the Novel Sool

முருகலட்சுமி கி

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்(பதிவு எண்: 20PHTMF002), தமிழ்த்துறை,
அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்- 641043.

முனைவர். பரணி. சு

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம்,
கோயம்புத்தூர்- 641043. தமிழ்நாடு, இந்தியா

Author: **Murugalakshmi. K**

Ph.D. Research Scholar (Reg.No:20PHTMF002), Department of Tamil,
Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women,
Coimbatore – 641043 E-Mail: murugalakshmik91@gmail.com ORCID: 0000 – 0003 – 0206 – 2320.

Supervisor/ Co-Author: **Dr. Bharani S**

Assistant Professor, Department of Tamil, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women,
Coimbatore - 641043. Tamilnadu, India. ORCID: 0000 – 0002 – 7736 – 1205.

Abstract

Sool by cho . Dharman is an important Tamil novel that vividly portrays the cultural identity and social values of rural Tamil society. This study examines the traditional beliefs, folk practices, rituals, indigenous medicine, and humanitarian values reflected in the novel. It highlights how the lives of rural people are closely connected with nature, agriculture, animals, and collective social life. The novel records several cultural practices such as fishing festivals, “Keda Kaaval” (night guarding of goats), and compassion towards birds and other living beings. These practices reveal the Tamil values of unity, mutual responsibility, environmental harmony, and love for all life forms. The study also focuses on the role of folk traditions and native medical practices in preserving the historical and moral foundations of society. In the context of modernization and globalization, many traditional customs are gradually disappearing. Therefore, Sool serves as an important literary document that preserves the cultural heritage and ethical values of Tamil rural life. This research concludes that protecting and transmitting such traditions to future generations is essential for sustaining Tamil cultural identity and social harmony.

Keywords

Sool (Fish Roe) - Kanmai (Irrigation Tank) - Hand net - Cast net - Nylon Kuruvi (Small mesh net) - Nama Kozhi (Waterhen) - Oorani (Village pond) - Mavukottan (Flour-scattering ritual) - Kulavai (Ululation) - Dragonfly - Winged termite

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சூல் புதினம் தமிழர்கிராமிய வாழ்க்கை, பண்பாட்டு அடையாளங்கள் மற்றும் சமூக விழுமியங்களை ஆழமாகப் பதிவு செய்கிறது. புதினத்தில் இடம்பெறும் நாட்டுப்புற மக்களின் மரபு சார்ந்த நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், வாழ்வியல் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் அறவழி சிந்தனைகளை ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, மனித வாழ்க்கையும் இயற்கையும் ஒன்றோடொன்று இணைந்த வாழ்வியல் முறையை இந்நாவல் எவ்வாறு பிரதிபலிக்கிறது என்பதையும் விளக்குகிறது. மீன்பிடித் திருவிழா, மழைச்சடங்கு, மழையை வழியனுப்பும் சடங்கு, திருமணச் சடங்கு போன்ற நிகழ்வுகள் மூலம் தமிழர்சமூகத்தின் ஒற்றுமை உணர்வு, கூட்டுப் பொறுப்பு, இயற்கை பாதுகாப்பு சிந்தனை மற்றும் அனைத்து உயிர்களிடத்தும் கொண்ட கருணை ஆகியவை

வெளிப்படுகின்றன. மேலும், நாட்டுப்புற பாரம்பரிய சடங்குகள் மக்களின் அனுபவ அறிவையும் தலைமுறை வழியாக வந்த பண்பாட்டு மரபுகளையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. நவீனமயமாக்கலும் உலகமயமாக்கலும் அதிகரித்து வரும்; காலத்தில் பாரம்பரிய மரபுகள் மறைந்து வரும் சூழலில், சூல்புதினம் தமிழர்பண்பாட்டு மரபுகளைப் பாதுகாக்கும் முக்கியமான இலக்கிய ஆவணமாகத் திகழ்கிறது. இவ்வாய்வு, இத்தகைய மரபுகளைப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்லுதல் தமிழர்பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் சமூக ஒற்றுமையையும் நிலைநிறுத்துவதற்கு அவசியமானது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

திறவுச்சொற்கள்

சூல் - கண்மாய் - கைவலை - வீச்சுவலை - நைலான் குருவி - நாமகோழி - ஊரணி - மாவுக்கொட்டான் - குலவை - தும்பி - ஈசல்

மூன்னுரை

தமிழ் இலக்கியத்தில் கிராமிய வாழ்வியலையும் மக்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் ஆழமாகப் பதிவு செய்யும் புதினங்களுக்கு தனித்த இடம் உண்டு. அந்த வகையில் எழுத்தாளர் சோ. தர்மன் எழுதிய சூல் புதினம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்புதினம் கரிசல் மக்களின் வாழ்க்கை, தொழில், பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குமுறைகளும் திருவிழாக்களும் மற்றும் சமூக உறவுகளை இயல்பாக சித்தரிக்கிறது. உருளைக்குடி கிராம மக்களின் பண்பாட்டு விழுமிங்களையும், அம்மக்களின் சடங்கு முறைகளையும் இக்கட்டுரையின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

அறிஞர்களின் கூற்று

“நாம் எதைச் சிந்திக்கிறோமோ, எதைச் செய்கிறோமோ மற்றும் எதை உடைமையாகக் கொண்டுள்ளோமோ அதன் மொத்தத் தொகுப்பே பண்பாடு.” (ராபர்ட் பியர்ஸ்டெட்) என்னும் வரிகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், “மனிதன் தன் விலங்குத் தன்மையிலிருந்து நீங்கி, தன்னைத் திருத்திக் கொண்டு வாழும் முறைதான் பண்பாடு என வரையறுக்கிறார்.” (மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர்). மனிதனும், விலங்கினங்களும், இயற்கையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்த உறவில் வாழ்ந்த காலத்தை இவ்வரிகள் நினைவூட்டுகிறது. மேலும், திரு. வி. கல்யாணசுந்தரனார் “பண்பாடு என்பது மனித மனத்தைத் திருத்திச் செம்மைப்படுத்துவதாகும்” என திரு.வி.கல்யாணசுந்தரனார் குறிப்பிடுகிறார்.

மீன்பிடித் திருவிழா

கிராமிய வாழ்க்கையின் ஒற்றுமை, இயற்கைச் சார்பு மற்றும் சமூக சமத்துவத்தை

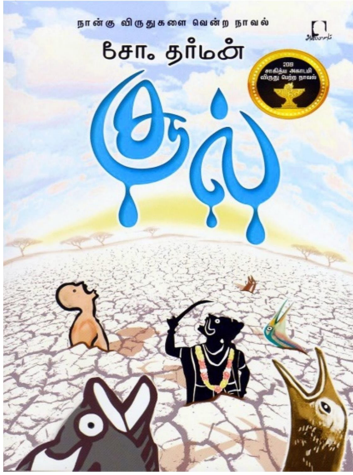
வெளிப்படுத்தும் முக்கியமான பண்பாட்டு நிகழ்வாக மீன்பிடித் திருவிழா நடத்தப்படுகின்றது. வேளாண்மை சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும், மழை நன்றாக பெய்ய வேண்டும், மக்கள் வளமுடன் வாழ வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் கிராமக் கண்மாய்களில் இந்த விழா நடத்தப்பட்டது. இந்த விழாவில் கிராம மக்கள் அனைவரும் சாதி சமைய வேறுபாடின்றி ஒன்றிணைந்து மீன்பிடிப்பதில் ஈடுபடுவர். இதன் மூலம் சமூக ஒற்றுமை வலுப்பெறுகிறது.

மேலும், மனிதர்கள் மட்டுமன்றி பறவை இனங்களும் கண்மாயில் உள்ள மீன்களைப் பிடித்துச் செல்லும் காட்சியை “இந்த வருஷம் எப்பிடியும் மீன் பிடித்துவிட வேண்டும் என்று ஆலாய்ப் பறந்தனர் ஊர் ஜனங்கள். மூன்று வருடங்களாக அழியாத கண்மாயில் மீன்கள் பருத்தும் பெருத்தும் தண்ணீரும் மீனும் சரிசமமாய் நின்றன. பறவைகள் நிறைய வட்டமிட்டன. கண்மாய் அழிந்து மீன் பிடிக்கும் தேதி குறிக்கப்பட்டுவிட்டது. சுற்றுக் கிராமங்களுக்கும் தகவல்கள் சொல்லப்பட்டு, உருளைக்குடி கண்மாய் திருவிழாக் கூட்டமாய் மாறியது. இடுப்பளவு தண்ணீர் இருந்தாலும் மீன்கள் பெருகி விட்டதால் தண்ணீர்குறைவாய்த் தெரிந்தது. போர்க்களம் போல் காட்சியளித்தது கண்மாய். கைவலைகளும் வீச்சுவலைகளும் மீன்களை அரித்துத் தட்டியும் மீன்கள் குறையவில்லை. தலைகள், தலைகள், தலைகள். தரையில் தட்டும் மீன்களைத் துள்ளவிடாமல் பிடித்து ஏனங்களில் நிரப்பும் பெண்கள், சிறுவர்கள், ஆகாயத்தில் வட்டமிட்டு விருட்டென்று மின்னலாய்த் தரையிறங்கி, குறி தப்பாமல் தன் விரல்களுக்கிடையில் மீன்களைத் தூக்கிச் செல்லும் பருந்துகள் கூட்டம்” (சூல்.ப.க.81).

இவ்வரிகள் மீன்பிடித்திருவிழாவின் நிகழ்வுகளை காட்சிப்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

மழை வருவதற்கான நாட்டுப்புற நம்பிக்கை

வேளாண்மைக்கு மழை இன்றியமையாத ஒன்று. பயிர்த்தொழிலுக்கு குறித்த பருவத்தில் மழைப்பொழிய வேண்டும். அவ்வாறு பொழிவதுதான் இயற்கையாகும். மழை பெய்யாமல் போகும் போது மழை வேண்டி இயற்கையைத் தூண்ட தமிழர்கள் சில சடங்குகளை மேற்கொண்டனர். இச்சடங்குகள் செய்தால் மழை பொழியுமென மக்கள் நம்புகின்றனர்.

மழை வேண்டி கண்களைக்கட்டிப் பொம்மைகளைத் தெருக்கள் தோரும் பிணம் போன்று எடுத்துச்செல்வர். வானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு கண்களைக்கட்டிப் பொம்மைகள் இருப்பதால் வெட்கப்பட்டு மழை வரும் என்று நம்பி கிராமத்துக்கு ஒதுக்குப்புறத்திற்குக் கொண்டு சென்று கொளுத்துகின்றனர். அதிக மழை பெய்யும் போது கொள்ளிக்கட்டையைச் சிறுவர்கள் கையில் கொடுத்து நிர்வாணமாக வானத்தைப் பார்த்துக் காட்டினால் மழை நின்று விடும் என்றும், இச்சடங்கு வானத்திற்கு சுடுவது போலவும் நிர்வாணமாக நிற்பதால் வானம் வெட்கப்பட்டு மழை நின்று விடும் என்று நம்புகின்றனர்.

பறவைகள், விலங்குகள், பூச்சிகளின் வருகையினாலும் செயல்களினாலும் மழை வரும் என்று நம்பினர். மேய்ச்சலுக்குச் சென்ற ஆடுகள் கூட்டமாக மரங்களுக்கடியில் கூடினால் மழை வரும் என்றும், பசு மாட்டின் கண்களில் நீர்பெருகுதல் மற்றும் வாயில் நுரை வருதலும்,

வானத்தைப் பார்த்து மாடுகள் கண்ணீர்வடித்தால் கடுமையான வறட்சி வரும் எனவும், மழைக் குறைவாகப் பெய்யும் எனவும் நம்புகின்றனர் உருளைக்குடி கிராமமக்கள். மேலும், கூட்டமாக மரத்திற்கு அடியில் நின்ற ஆடுகளை அடித்து துரத்தும் குமராண்டி என்னும் ஆடு மேய்க்கும் சிறுவனிடம் முத்துவீரன் தாத்தா மழை வரும் என்பதற்கான அறிகுறிகளை இப்புதினத்தின் வழியாகக் காணமுடிகின்றது. “அட கோட்டிக்காரப்பயல, இது மட்டுமில்லடா, மழைக்கு கோப்பாயிருச்சுனா, தூண்டில் போட்டா ஒரு மீனு படாது நைலான் குருவி தரையோட தரை பறந்து திரியும், ராத்திரியில நிலாகோட்ட கட்டும், எறும்பு, முட்டைகளத் தூக்கிட்டு சாரை சாரையா மேடு தேடி போகும், ராவுல கூகை கூப்பாடு போடும், காற்றடிக்கிறது நின்று வேக்காட்டம் கூடரும் இதெல்லாம் மூணாம் பக்கம் மழைக்கு அறிகுறிடா மடப்பயல”

(குல்.ப.20) என்கிறார்.

பூச்சிகளும் வண்டுகளும் மழை வருவதற்கான அறிகுறிகளைக் காட்டும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கையாக இன்றும் பேசப்பட்டு வருகிறது. ‘தட்டான்’ பூச்சிவகை காலையிலும் மாலையிலும் அதிகமாக கூட்டம் கூட்டமாக தாளப் பறந்தால் மழை அதிகமாக பெய்யும் என்றும், ஈசல் மண்ணிலிருந்து வெளியேறிப் பறக்குமாயின் மழை வரும் என்றும், கரையான் புற்றினை மேலும் மேலும் உருவாக்கிக் கொண்டே சென்றால் மழை வரும் என்றும் மக்கள் நம்புகின்றனர். வண்டுகள் மரத்திலிருந்து இறங்கித் தரையில் பாதுகாப்பான இடங்களுக்குச் சென்று விடுவதும், தவளைகள், பாச்சை வண்டுகளின் ஒலியில் பறவைகளில் தூக்கணாங்குருவிக் கூடு கட்டும் முறையில் கூட மழை வரும் என்ற செய்தியை குல் நாவல் குறிப்பிடுவதை அறியலாம். முத்துவீரன் தாத்தா மீன் எறும்புகள் இவற்றின் செயல்களைக் கொண்டு மழையை கணிப்பதோடு மட்டுமில்லாமல் தூக்கணாங்குருவி கூடு கட்டும் திசையை வைத்தும் மழை வரும் திசையைக் கணக்கிடலாம் என கூறுகிறார்.

தூக்கணாங்குருவி கட்டும் கூட்டின் கீழ்பக்கம் வாசல் தவிர பக்கவாட்டிலும் வாசல்

இருக்கும். இந்த வாசல் பெரும்பாலான கூடுகளில் தெற்கு பக்கமாக வைத்து கட்டினால் வடகிழக்கு பருவமழை பெய்யும் எனவும், வடக்குப் பக்கமாக வைத்து கட்டினால் தென்மேற்கு பருவமழை பெய்யும் எனவும் மழை வருவதற்கான அறிகுறியினைக் கூறுகிறார். கண்மாய்க்குள் நாட்டு கருவேல மரங்களும் வேல மரங்களும் நிறைத்திருக்கும் மழைபெய்து கண்மாய் நிறைந்து மரத்தின் தூர்பகுதி முழுவதும் நீரில் மூழ்கிவிடும் எனவே, வானுயர்ந்த மரக்கிளை மட்டும் நீரின் மேல்பரப்பைத் தொடும். அந்த மரங்களில் கூடு கட்டும் 41 பறவைகள் மரங்களின் உச்சிப் பகுதியில் கட்டியிருந்தால் அந்த வருடம் மழை அதிகம், இலைகளில் மட்டும் கூடுகள் கட்டியிருந்தால் மழை குறைவு என்பதை, முத்துவேல் தாத்தாவின் கணிப்பு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நாமக்கோழியின் வரவு என்பது உருளைக்குடி செழிப்பையும், அவ்வருடத்தின் வெள்ளாமையின் அதிகரிப்பையும், நீர்நிலைகள் நிறையும் நிலையையும் உறுதி செய்யும் வரவாக கருதப்படுகிறது. மழைக்காலத்தில் மட்டுமே காணப்படும் இக்கோழி எளிதாக யாருடைய கண்ணிலும் தென்படாது. சூல் நாவலில் சங்கிலி என்பவன் நாமக்கோழியைக் கண்ட செய்தியை ஆச்சரியமாக மகிழ்ச்சியோடு கூறிய செய்தியைக் காண முடிகிறது. “நாங்க கூட மீனா இருக்கும். இல்ல தவள தண்ணிப் பாம்பா இருக்கும்னு உத்துப்பார்த்தா, ஒன்னையும் காணல. சரினு எட்டு வைக்கப்போகும் போது பெறகும் சலக்னு ஒரு சத்தம் உத்துப் பார்த்தன் செக்க செவேர்னு நாமம் மின்னுது. ஒடம்பக் காணும் ஒரு வேள நண்டா இருக்கும்னு கிட்டத்துல போய்ப் பார்த்தா நாமக்கோழியே தான்”(சூல்.ப.67). இவ்வாறு அவன் கூறியதும் முத்துவீரன் தாத்தா அவரின் அனுபவத்தையும் கூற தொடங்கினார்.

“நாமக்கோழி தண்ணீரின் மேல் நடந்து செல்வது ஆச்சா;யமான அதிசயம் அதன் கால் விரல்கள் முன்னும் பின்னும் நீளமாக இருப்பதால் தண்ணீரில் மிதக்கும் அல்லி, தாமரை இலைகளில் கால் பதித்து வேகமாய் ஓடிப் பறக்கும். நீண்ட விரல்கள் இலைகளில் மிதிபடுவது கூட கண்ணுக்குத் தெரியாது. ஊரில் முதன் முதலில்

நாமக்கோழியைப் பார்த்தவனுக்குக் காளியம்மன் கோயில் பொங்கல் அன்றைக்கு நீர்ப்பாய்ச்சியின் கைகளால் வேட்டி, தூண்டு கிடைக்கும். ஊரே கூடி நின்று கூத்தாடும். இந்த வருடம் சங்கிலியை கண்ணில் தட்டுப்பட்டிருக்கிறது. கண்மாய், ஊரணி, ஓடைகளில் தண்ணீர் நிரம்பிவிட்டால் போதும். வித விதமான பறவைகள் நிறைத்து விடும். உள்ளான், சிறகி, முக்குளிப்பான், கொக்கு, நாரை, மீன்கொத்தி என கண்மாயில் மீன் வேட்டை நடந்தபடியே இருக்கும், ஆனால் நாமக்கோழியை ஜோடியாகவோ அல்லது கூட்டமாகவோ காணவே முடியாது. அபூர்வமாய் ஒன்றேஒன்று இல்லையென்றால் அதுவும் கிடையாது.(சூல்.ப.67-68) என்கிறார்.

இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் மக்கள் உயிரினங்களின் மீது நம்பிக்கைக்கொண்டு மழை வருவதற்கான அறிகுறிகளை இப்புதினத்தின் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. நாமக்கோழியின் வரவினால் ஏற்படும் வளங்களை அனுபவத்தின் வழி நம்பிக்கையோடு கூறும் நிலையைக் காண முடிகிறது.

மழையை வழியனுப்புதல்

உருளைக்குடி கிராமத்தில் பெருமழை பெய்து விதைப்பு வேலைகள் முடிந்தவுடன் நடவு, மழை போதும் என்று மக்கள் கூடி முடிவு செய்து மழையை வழி அனுப்பும் சடங்குகள் நடைபெறும். அடை மழை பெய்ததால் மக்கள் மிகவும் அவதிப்பட்டனர். மழை நின்றபாடில்லை, ஆடு, மாடுகளின் குளம்புகளில் சேற்றுப் புண் பரவினால் நஷ்டம் அதிகமாகும். எனவே, மழை போதும் என முடிவெடுத்து மழையை நிறுத்தும், தூள்மாவு கொடுத்து சாமியை வணங்க அவ்வூர்மக்கள் தயாராகினர்.

“சாமி இனிமே வேண்டவே வேண்டாம் சாமி. போதும் சாமி.”

‘இந்தடா ஒனக்கு, போதுமா வேணுமா சொல்லுடா’.

‘போதும் சாமி, வேண்டவே வேண்டாம் சாமி.’

‘யேய், பொம்பள, நிம் சொல்லு. இந்தா பிடி, போதுமா வேணுமா?’

ஐயம்யோ. சாமி! போதும் போதும், வேண்டாம் சாமி.’

கூட்டத்தில் ஏராளமானவர்களிடம் இரண்டு சாமிகளும் மாவைக் கொடுப்பது போல் சைகை காட்டி, போதும் போதும் வேண்டாம். மறந்தும் யாரும் வேணும் என்று சொல்லிவிடாமல் பார்த்துக்

கொள்ள வேண்டாம் என்ற சொல் மந்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். இரண்டு சாமிகளும் ஆளுக்கொரு மாவுக் கொட்டானைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டார்கள். கூட்டம் ஒரு பக்கம் ஒதுங்கி நின்று வழிவிட்டது. இருவரும் வேகமாக ஓடி ஓரிடத்தில் நின்று கொண்டு மாவை கையில் எடுத்து காற்றில் வீசினார்கள். 'மேகமே புகையாப் போ. மேகமே மழையாப் பொழியாத. மேகமே வெய்யிலுக்கு வழி விடு. மேகமே காத்தோட ஓடிப் போ.' காற்றில் தூவிய தூள், மாவு மேகமாய் மாறி காற்றோடு போனது. மழையா? எல்லோரும் தங்கள் கைகளில் உள்ள அவரவர் மாவுக்கொட்டான்களில் இருக்கும் மாவுத்தூள்களை அதோடு சேர்ந்து மழையும் போய்விட்டது. மேகமில்லாமல் கொட்டானில் உள்ள மாவை காற்றில் வீசினார்கள். மேகத்தைப் புகையாக்கினார்கள். மழைப் பொழிவைக் கட்டுப்படுத்தினார்கள்.(சூல்.பக்.91) என்கிறார். தூள்மாவு மழையை நிறுத்திவிடும் என்று நம்பினர்.

அளவுக்கு அதிகமாக மழை பொழியும் போது, விவசாயம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க 'மழையை வழியனுப்பும்' சடங்கினை மக்கள் மேற்கொண்டனர். இது அவர்களின் இயற்கை சார்ந்த வழிபாட்டு முறையைப் பறைசாற்றுகிறது. மழை வரும், அதிக மழை பெய்யும் வடகிழக்கு, தென்மேற்கு பருவ மழை பெய்யும் நிலைகள் என வானிலை ஆய்வு மையம் கூறும் வானியல் அறிவுக்கு இணையாக வேளாண்மையை நம்பி வாழும் பாமரமக்களால் அனுபவத்தின் வழி பெறப்பட்ட நிலையைக் காண முடிகிறது. இவ்வாறு மழை பெய்து போதுமான நீர்பெற்றவுடன் மழை நீர்வீணாக கூடாது என்பதால் மழையை அனுப்பும் சடங்கு செய்ததனை அறியமுடிகிறது.

திருமணச்சடங்கு

திருமண சடங்கு முறைகள் மக்களின் வாழ்வியலும் சடங்குகளும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்தவையாகும். காலந்தோறும் உள்ள மரபுகளைக் காத்தல் என்பது மனித மனத்தின் ஆழமாக வேருன்றிய ஒன்றாகும். முன்னோர்செய்த முறைகளை தாம் கண்டவாறே பின்பற்றுவதும், நிகழ்த்துவதும் சடங்கின் தன்மையாகும். சடங்குகள் நிகழ்த்தாவிட்டால் தீமைகள் விளையும் என மக்கள் நம்பிக்கை கொள்கின்றனர்.

இத்தகைய சடங்குமுறைகளில் திருமணச்சடங்கு என்பது பல்வேறு நிலைகளில் குறிப்பிட்ட சமூகம் சார்ந்த வழக்கங்களின்படி பின்பற்றி வருவதைக் காணமுடிகிறது. அக்காலத்தில் வெற்றிலைப்பாக்கு வைத்து திருமணத்திற்கு அழைத்தனர். திருமணத்திற்கு முந்தை சடங்குமுறை செய்வது பற்றி ஊரில் உள்ளவர்களுக்கு சொல்ல வெற்றிலை, திருமணம் முடிந்து விருந்தளித்தப் பின் போடுவதற்கு வெற்றிலை, நான்கு முறைகள் மணமக்கள் மறுவீடு சென்று வர இளவட்ட வெற்றிலை என திருமண சடங்கில் முதன்மைப் பொருளாக வெற்றிலை பாக்கு அமைந்துள்ளது.

உருளைக்குடி மக்களின் திருமணச் சடங்கில் மணமக்களுக்குப் பிறக்க போகும் குழந்தைகளில் ஆண், பெண் என பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையை அறியும் சடங்கு முக்கியமானதாக பின்பற்றப்பட்டது. கிணற்றில் மிதக்கும் வெற்றிலைகளை வைத்து கணக்கிடும் முறையை காட்சிப்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர். புதுப்பெண்ணை நன்கு அலங்கரித்து தண்ணீர்குடமும் வாளியும் தந்து, குடி தண்ணீர்எடுக்கும் கிணற்றை அறிய வேண்டும் என்பதற்கு மணமக்களை கிணற்றின் அருகே அழைத்து வருவர். ஊர்கூடி கிணற்றைச் சுற்றி நிற்க மணமகள் வாளியில் தண்ணீர்இறைத்துக் கொடுக்க, மணமகன் வாளித் தண்ணீரை வாங்கி ஊற்றிக் குடத்தை நிரப்புவார்கள்.

குடம் நிறைந்தவுடன் மணமக்கள் இருவர் கைகளிலும் எட்டு, எட்டு வெற்றிலைகளை ஊர்க்குடும்பன் தருவான். அதை வாங்கி கிழக்காக திரும்பி சூரியனை வணங்கி மணமக்கள் கிணற்றுத் தண்ணீருக்குள் வெற்றிலையை வீசி எறிந்தவுடன் அந்த வெற்றிலைகள் குருவிகளைப் போல் பறந்துச் சென்று தண்ணீரில் மிதக்கும். வெற்றிலைகள் ஏழு உள் பக்கம் கவிழ்ந்தபடியும், ஒன்பது மேல்பக்கம் மல்லாந்தபடியும் மிதப்பதைப் பார்த்து "தூக்குத் தண்ணிக் கொடத்த ஒன்பது பொம்பளப்புள்ள, ஏழு ஆம்பளப் புள்ள, சம்சாரிக் கொப்பு கொழையாம. இருக்கனும்னா ஆணும் வேணும் பொண்ணும் வேணும். குலவைச் சத்தம் நிறைய குடத்துடன் மணமகள் வாளியுடன் மணமகன் ஊர்வலமாய்"(சூல்.ப.99) என்று திருமணத்திற்கான சடங்குமுறைகளைச் செய்து மகிழும் நிலையை இப்புதினத்தின் வழியாகக் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

சோ. தர்மனின் சூல் புதினம் தமிழர்சமூகத்தின் பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் நாட்டுப்புற வாழ்க்கை மரபுகளையும் ஆழமாகப் பதிவு செய்துள்ளது. இப்புதினத்தில் இடம்பெறும் நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், வழிபாட்டு முறைகள் ஆகியவை மக்களின் வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ள பண்பாட்டு விழுமியங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. மீன்பிடி திருவிழா சாதி மத வேறுபாடு இல்லாத சமுதாயத்தை எடுத்துக்காட்டுவதை அறியலாம்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. கல்யாணசுந்தரனார். திரு.வி, மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 2014
2. தர்மன்.சோ., சூல். அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி, 2016.
3. தேவநேயப் பாவாணர். மொழிஞாயிறு., தமிழர் வரலாறு, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 2018
4. ராபர்ட் பியர்ஸ்டெட், சமூக ஒழுங்கு, 1975